

unge og befolkningsgrupper, som ikke benytter sig af teatret, f.eks. indvandrere og borgere med en kort eller ingen uddannelse (jf. kulturvaneundersøgelsen). Kriterier som sikrer, at der kan spilles »smalle« forestillinger overalt i Danmark, og at der generelt er et aktivt teaterliv i alle egne af landet.

Det er vigtigt, at formidlingspengene rammer bredt og ikke kun mennesker, som har høje indkomster og bor i nærheden af København. Ligeledes er det vigtigt at sikre, at nye teatre og teatergrupper med en ny tilgang til kunsten får de samme økonomiske muligheder for at nå deres publikum, som de allerede institutionaliserede teatre.

Sådanne kriterier kan f.eks. udstikkes for 4 år ad gangen, hvor de indgår i den generelle evaluering af billettilskudsordningen.

Socialdemokratiets medlemmer af udvalget konstaterer herudover med stor tilfredshed, at lovforslaget og det vedtagne forlig i meget høj grad indeholder de forslag til forbedringer på teaterområdet, som Socialdemokraterne foreslog i to beslutningsforslag fra folketingsåret 2002-03, B 97 om teaterabonnementsordningen og B 98 om teaterpolitik, og i to beslutningsforslag fra folketingsåret 2003-04, B 181 om teatrene under Det Storkøbenhavnske Teaterfællesskab og B 182 om Det Danske Teater.

Med vedtagelse af lovforslaget er Socialdemokraternes forslag om forbedring af struktur og kvalitativt indhold, professionalisering af bestyrelsesarbejde, fleksibel abonnementsordning og en ny og stærkere struktur for det storkøbenhavnske teaterliv imødekommet.

Samtidig er armslængdeprincippet præciseret og den nugældende refusionsordning af egnsteatrene sikret.

Socialdemokraterne havde dog gerne set, at hele teaterlivet havde fået tilført ekstra økonomiske ressourcer på 35 mio. kr. som foreslået i de socialdemokratiske finanslovsforslag.

Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget havde endvidere gerne set, at strukturreformen var blevet anvendt som løftestang til at styrke dansk teaterliv også uden for de store byer. Det Radikale Venstre har foreslået, at modellen for Det Københavnske Teaterfællesskab fandt anvendelse også uden for København. Det kunne f.eks. ske ved, at en landsdelsscene og en række

egnsteatre/små storbyteatre fandt sammen i et regionalt teaterfællesskab, finansieret af staten eller eventuelt i et samarbejde mellem region og stat. Et sådant samarbejde kunne bidrage til at udvikle et stærkere og mere professionelt teaterliv overalt i Danmark, f.eks. gennem aftaler om repertoirefordeling, fælles formidlingsordninger, fælles markedsføring, personalepolitik osv. Der er behov for, at staten øger sit engagement i teaterlivet uden for de største byer.

Når Det Radikale Venstre stemmer for lovforslaget, skyldes det først og fremmest de forbedringer, som er opnået i forhandlingerne med kulturministeren og beskrevet i det fælles betækningsbidrag ovenfor fra S, RV og SF.

Et *mindretal* i udvalget (EL) vil ved 3. behandling stemme hverken for eller imod lovforslaget. Mindretallet vil stemme hverken for eller imod ændringsforslag nr. 1 og for ændringsforslag nr. 2-4.

Efter Enhedslistens opfattelse er lovforslaget en del af en kommunalreform, som partiet er uenig i.

Der henvises til betækningsbidrag afgivet til L 65.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit, Siumut og Fólkaflokkurinn var på tidspunktet for betækningsafgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

5. Ændringsforslag med bemærkninger

Ændringsforslag

Til § 1

Af *kulturministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af EL):

1) Den under nr. 12 foreslåede affattelse af § 14 d, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Det er en betingelse for, at et teater kan modtage tilskud som en del af Hovedstadens Teater, at bestyrelsen for Hovedstadens Teater udpeger teaterlederen eller ledelsen for teatret samt teatrets bestyrelse.«